

**УХВАЛА
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Приватного акціонерного товариства „ЮНІКОН“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзаців першого, другого частини другої статті 52, частини п'ятої статті 56, окремих приписів статті 60 Закону України „Про захист економічної конкуренції“

К и ї в
10 квітня 2024 року
№ 65-1(І)/2024

Справа № 3-44/2024(91/24)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Колісник Віктор Павлович (голова засідання, доповідач),
Кичун Віктор Іванович,
Філюк Петро Тодосьович,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Приватного акціонерного товариства „ЮНІКОН“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзаців першого, другого частини другої статті 52, частини п'ятої статті 56, окремих приписів статті 60 Закону України „Про захист економічної конкуренції“ від 11 січня 2001 року № 2210–III (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 12, ст. 64) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Колісника В.П. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Приватне акціонерне товариство „ЮНІКОН“ (далі – Товариство) звернулося до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність статті 3, частині першій статті 8, частинам першій, другій статті 55, частині другій статті 61, частинам першій, другій, третій статті 62, частині першій статті 64, частинам першій, другій, третій статті 124, частині п'ятій статті 125, пункту 2 частини другої статті 129 Конституції України (конституційність) абзаци перший, другий частини другої статті 52, частину п'яту статті 56, окремі приписи статті 60 Закону України „Про захист економічної конкуренції“ від 11 січня 2001 року № 2210–III зі змінами (далі – Закон).

Згідно з абзацами першим, другим частини другої статті 52 Закону „за порушення, передбачені:

пунктами 1, 2 та 4 статті 50 цього Закону, накладаються штрафи у розмірі до десяти відсотків доходу (виручки) суб'єкта господарювання від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) за останній звітний рік, що передував року, в якому накладається штраф. У разі наявності незаконно одержаного прибутку, який перевищує десять відсотків зазначеного доходу (виручки), штраф накладається у розмірі, що не перевищує потрібного розміру незаконно одержаного прибутку. Розмір незаконно одержаного прибутку може бути обчислено оціночним шляхом“.

Відповідно до частини п'ятої статті 56 Закону „за кожний день прострочення сплати штрафу стягується пеня у розмірі півтора відсотка від суми штрафу. Розмір пені не може перевищувати розміру штрафу, накладеного відповідним рішенням органу Антимонопольного комітету України.

Нарахування пені припиняється з дня прийняття господарським судом рішення про стягнення відповідного штрафу.

Нарахування пені зупиняється на час розгляду чи перегляду господарським судом:

справи про визнання недійсним рішення органу Антимонопольного комітету України про накладення штрафу;

відповідного рішення (постанови) господарського суду.

Нарахування пені зупиняється на час розгляду органом Антимонопольного комітету України заяви особи, на яку накладено штраф, про перевірку чи перегляд рішення у справі про порушення законодавства про захист економічної конкуренції“.

Згідно зі статтею 60 Закону:

«1. Заявник, відповідач, третя особа мають право повністю або частково оскаржити рішення, розпорядження органу Антимонопольного комітету України, передбачені статтями 36 і 48 цього Закону, до господарського суду у двомісячний строк з дня одержання рішення, розпорядження. Зазначений строк не підлягає поновленню.

2. Рішення, розпорядження Антимонопольного комітету України, адміністративної колегії Антимонопольного комітету України, державного уповноваженого Антимонопольного комітету України, передбачені частиною першою цієї статті, оскаржуються до господарського суду міста Києва. Рішення адміністративної колегії територіального відділення Антимонопольного комітету України оскаржуються до господарських судів Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя.

3. Прийняття господарським судом до розгляду заяви про визнання недійсним рішення органу Антимонопольного комітету України не зупиняє його виконання, крім випадків, передбачених частиною четвертою цієї статті.

4. Порушення господарським судом провадження у справі про визнання недійсним рішення органу Антимонопольного комітету України, прийнятого:

згідно з частиною першою статті 48 цього Закону, частиною першою статті 30 Закону України „Про захист від недобросовісної конкуренції“;

за результатами перевірки відповідно до частини п'ятої статті 57 цього Закону;

за результатами перегляду відповідно до частини третьої статті 58 цього Закону,

а також перегляд за заявою сторони відповідного рішення (постанови) господарського суду зупиняє виконання зазначеного рішення органу Антимонопольного комітету України на час розгляду цієї справи чи перегляду відповідного рішення (постанови) господарського суду, якщо органом Антимонопольного комітету України відповідно до частини третьої статті 48 цього Закону чи господарським судом не визначено інше.

5. Незалежно від положень частини четвертої цієї статті, у разі наявності достатніх підстав, господарський суд може зупинити дію рішення органу Антимонопольного комітету України».

2. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу непринятною, якщо її зміст і вимоги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77).

2.1. З аналізу конституційної скарги випливає, що в постанові Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного господарського суду від 11 травня 2023 року, яка є остаточним судовим рішенням у справі Товариства, застосовано лише абзаци перший, другий частини другої статті 52 Закону та імпліцитно окремі приписи статті 60 Закону. Частину п'яту статті 56 Закону не застосовано у вказаній постанові, тому вона не може бути предметом конституційного контролю.

Отже, Товариство не є суб'єктом права на конституційну скаргу в частині відповідності Конституції України (конституційності) частини п'ятої статті 56 Закону, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження в цій частині згідно з пунктом 1 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – звернення до Конституційного Суду України неналежним суб'єктом.

2.2. Зі змісту конституційної скарги вбачається також, що Товариство висловлює незгоду з діями, рішеннями Антимонопольного комітету України та судовими рішеннями у своїй справі, однак це не можна вважати обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності абзаців першого, другого частини другої статті 52, окремих приписів статті 60 Закону.

Отже, суб'єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі в частині відповідності Конституції України (конституційності) абзаців першого, другого частини другої статті 52, окремих приписів статті 60 Закону згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про

Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Приватного акціонерного товариства „ЮНІКОН“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини п'ятої статті 56 Закону України „Про захист економічної конкуренції“ від 11 січня 2001 року № 2210–III зі змінами на підставі пункту 1 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – звернення до Конституційного Суду України неналежним суб'єктом; абзаців першого, другого частини другої статті 52, окремих приписів статті 60 Закону України „Про захист економічної конкуренції“ від 11 січня 2001 року № 2210–III зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**